

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آموزش مفاهیم قرآن (۳)

با تجدید نظر و اصلاحات

سازمان دارالقرآن الکریم
و دبیرخانه نهضت قرآن آموزی

کتاب آشنا

- نام کتاب : آموزش مفاهیم قرآن (۳)
- مؤلف : مسعود وکیل
- با همکاری : سید هادی محدث، سید مهدی سیف، محمد جعفر محبی
حمید رضا مستفید و سید محمد حسین میر باقری
- ناشر : کتاب آشنا
- چاپ : کیمیا
- نوبت چاپ : اول / ۱۳۸۵
- تیراژ : ۱۰۰۰۰
- قیمت : ۲۰۰۰ ریال
- شابک : ۹۶۴-۸۰۰۱-۵۶-۱
- نشانی : میدان امام حسین (ع)، خیابان خواجه نصیرالدین طوسی شماره ۸۵
تلفن و دورنویس: ۷۷۶۰۷۵۴۷
- صاحب امتیاز این کتاب، مؤسسه مهد قرآن است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۴	پیش‌گفتار.....
۶	درس اول: نام‌های قرآن.....
۱۱	نوع دوم اسم فاعل و اسم مفعول.....
۲۱	درس دوم: آیین توحیدی ابراهیم.....
۲۸	صفت مُشَبَّهه.....
۳۶	درس سوم: حضرت محمد(ص) آخرین پیامبر الهی.....
۴۳	صیغه مبالغه.....
۵۱	درس چهارم: نشانه‌های خداوند.....
۵۷	اسم تفضیل.....
۶۴	درس پنجم: وعده قطعی خداوند.....
۷۰	اسم مکان و زمان.....
۷۶	درس ششم: خداوند روزی‌بخش.....
۸۱	جمع مُکَسَّر.....
۹۲	درس هفتم: ایمان و کفر.....
۹۸	مصدر.....
۱۰۷	درس هشتم: خودآزمایی.....
۱۲۱	فهرست الفبایی کلمات.....
۱۲۵	پرسش‌نامه قرآن‌آموز.....
۱۲۷	پرسش‌نامه مربی.....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیش گفتار

خدا را سپاس می‌گوییم که با آموزش دروس گذشته، می‌توانید بخش قابل توجهی از عبارات و آیات قرآن کریم را معنا کنید و اینک با آموزش دروس مفاهیم «۳» بر این توانایی می‌افزایید.

خوب است پیش از آغاز آموزش دروس جدید یک بار دیگر پیش‌گفتار مفاهیم «۱ و ۲» را مطالعه کنید. در مفاهیم «۳» نیز مانند مفاهیم «۲» پس از هر درس، قاعده ساده‌ای از زبان عربی بیان شده است. در آموزش و یادگیری این قواعد توجه به تذکرات قبلی ضروری است. این قواعد نیز مانند قواعد قبلی بر توانایی شما در درک معنای کلمات و عبارات قرآنی که در این دروس نیامده است، می‌افزاید.

با آموزش این دروس با معنای تعداد بیشتری از کلمات قرآن آشنا می‌شوید و می‌توانید حداقل ۳۰۰۰ عبارت و آیه متوسط قرآن کریم را معنا کنید. این مقدار از نظر حجم حدود یک ششم یا پنج جزء قرآن است.

روش تدریس، تمرین و ارزشیابی این مجموعه نیز مانند دروس قبلی می‌باشد. برای ترجمه روان و زیبای عبارات قرآنی، توجه به نکات زیر مفید است.

۱- گاهی بین قسمت اول و دوم یک جمله، ضمیری برای تأکید می‌آید. برای ترجمه روان و ساده‌تر می‌توان است این ضمیر را معنا نکرد، مانند:

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ: قطعاً او عزیز و حکیم است.

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا: و سخن خداوند برتر است.

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: و آنان رستگار هستند.

۲- «لِ» قبل از فعل مضارع به معنای «تا» می‌باشد، مانند:

وَلْيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ: تا بدانند که وعده خداوند حق است.

وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ: تا او را نشانه‌ای برای مردم قرار دهیم.

۳- فعل ماضی بعد از کلمات شرط مانند «إِنْ، لَوْ، إِذَا» مضارع معنا می‌شود،

مانند:

وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ:

اگر اهل کتاب ایمان بیاورند، برای آنها بهتر است.

وَإِذَا جَاءَ وَكُمْ قَالُوا آمَنَّا:

وقتی که نزد شما می‌آیند، می‌گویند ایمان آوردیم.